

РЕШЕНИЕ

№ 26281

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 29.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **8317** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 122, ал. 3, във вр. чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба от Н. П. Р., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание "лишаване от свобода", понастоящем в Затвора – С., срещу заповед № 442/22.07.2025 г. на началника на Затвора С., с която на основание чл. 122, ал. 2 от ЗИНЗС, са отнети в полза на Фонд „Затворно дело“ намерени вещи, невключени в утвърдения от Министъра на правосъдието списък, а именно: 7 бр. четци за SD, 5 бр. платки с оперативна памет, 1 бр. хард диск „Н.“, 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „Х.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал, 1 бр. адаптер „S.“.

В жалбата са изложени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена и в разрез с административнопроцесуалните правила. Жалбоподателят твърди, че от иззетите вещи единствено U. адаптер K. е негов и същият не фигурира в процесната заповед. Моли съда да отмени обжалваната заповед и иззетата вещ да му бъде върната.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично чрез видеоконферентна връзка от Затвора – [населено място] и се представява в съдебната зала от адв. С. Д. И. от САК, която поддържа жалбата.

Ответникът – Началникът на Затвора С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от докладна записка вх. № 10520/08.05.2025 г. от младши инспектор Р. Р. ИСДВР 9-та

група, на 07.05.2025 г. в 12.45 часа по заповед на главния директор на ГДИН е извършено претърсване в кухнята към затвора в [населено място] и личен обиск на лишените от свобода, намиращи се и работещи в нея. При претърсване на помещението, ползвано от л.св. В. Д. А. и л.св. Н. П. Р., са открити 7 бр. четци за SD карти, прилепени към задната част на рафт от бюро, ползвано от същите л.св. Открити са още 5 бр. платки с оперативна памет; 1 бр. хард диск „Н.“, 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „Х.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал на ТВ и 1 бр. Адаптер „S.“, сложени върху рафт, близо до бюрото, ползвано от л.св. Н. П. Р.. Открит е и 1 бр. четец за micro SD К., в принтер, за който л.св. Н. П. Р. в обяснението си признава, че е негова собственост.

С протокол за претърсване и обиск № НО-32-00687 от 07.05.2025 г. от кухня в затвор С., помещение на калкуланти в присъствието на свидетел, лишения от свобода В. Д. А., са иззети следните вещи: 7 бр. четци за микро SD карти; 5 бр. платки с оперативна памет; 1 бр. хард диск „Н.“, 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „Х.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал и 1 бр. Адаптер „S.“, както и 1 бр. четец за micro SD К..

С протокол за иззети вещи при личен обиск и претърсване № НО-16-0221 от 07.05.2025 г. е извършен личен обиск на лишения от свобода Н. П. Р., както и претърсване на помещение на калкуланти в кухненския блок, при което са намерени и иззети следните вещи: 7 бр. четци за микро SD карти; 1 бр. четец за micro SD карта К.; 5бр. платки с оперативна памет; 1 бр. хард диск „Н.“, 1бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „Х.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал на телевизор, 1 бр. Адаптер „S.“, за които е отбелязано, че са иззети с докладна.

С оспорената Заповед № 442/22.07.2025 г. на Началника на Затвора С., на основание чл.122, ал.2 от ЗИНЗС и на основание докладна записка вх. № 15348/27.06.2025 г.(л. 108 по делото) и протокол № НО-16-0221 от 07.05.2025 г. и приложените към тях доказателства и обяснения, и след като е установено, че у лишения от свобода Н. П. Р., 12-та група, са намерени вещи, невключени в утвърдения от Министъра на правосъдието списък, с характерни белези и идентификационни номера, са отнети в полза на Фонд „Затворно дело“: 7 бр. четци за SD; 5 бр. платки с оперативна памет; 1 бр. хард диск „Н.“, 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „Х.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал и 1 бр. Адаптер „S.“.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Съдът намира, че жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни права и законни права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, доколкото е спазен процесуалния ред по чл. 103 от ППЗИНЗС. Съставени са протокол за претърсване и обиск № НО-32-00687 от 07.05.2025 г. от кухня в затвора в С., помещение на калкуланти в присъствието на свидетел и протокол за иззети вещи при личен обиск и претърсване № НО-16-0221 от 07.05.2025 г. на лишения от свобода Н. П. Р..

Обжалваният административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 122, ал. 1 ЗИНЗС министърът на правосъдието утвърждава списък на разрешените вещи и предмети, които осъдените и задържаните по реда на Наказателно-процесуалния кодекс лица, настанени в затворите, поправителните домове и затворническите общежития, могат да държат при себе си и да ползват.

Списъкът е публикуван на 17.06.2022 г., като сред разрешените вещи не е изброен четец за micro SD карта.

Съгласно чл. 122, ал. 2 от ЗИНЗС предметите и парите, държането на които не е разрешено или не е установено чия собственост са, се изземват със заповед на началника на затвора. Собствеността им се отнема в полза на Фонд "Затворно дело".

От анализа на горната разпоредба следва, че изземването на вещите като санкция се налага при две хипотези, а именно: когато вещите не са разрешени или когато не е установена тяхната собственост.

В случая съдът намира, че от доказателствата по делото по безспорен начин се установяват фактите, описани в обжалваната заповед, с които е аргументирано наложеното отнемане на вещите в полза на фонд „Затворно дело“.

Установява се по делото, че отнетите вещи са открити в кухненския блок, на рафт до бюрото, ползвано от жалбоподателя, като от тях: 7 бр. четци за SD, 5 бр. платки с оперативна памет, 1 бр. хард диск „Н.“, 3 бр. компютърни кабели и 1 бр. усилвател за сигнал не са включени в утвърждения от Министъра на правосъдието списък на разрешените лични вещи, предмети и хранителни продукти, които могат да получават, ползват и държат при себе си или на определените за целта места лишените от свобода и задържаните под стража по реда на НПК, настанени в затворите, поправителните домове, затворническите общежития и арестите в затворите (Списъка).

Изброяването в горепосочения списък има лимитативен характер и не следва да бъде тълкувано разширително, тъй като всичките вещи, посочени в него, са конкретно описани по своя вид и характеристики, така че да може да се осигурят както човешките права и правилно третиране на лишените от свобода, така и да се обезпечат реда и безопасността в пенитенциарните заведения.

Жалбоподателят твърди, че от иззетите вещи единствено U. адаптер „К.“ е негов, но не е представил по делото доказателства, от които първо да е видно, че иззетата вещь представлява адаптер, и второ че е собственик на адаптер „К.“, който да е закупил от лавката на затвора, с негови лични средства след предварителна заявка, с което е нарушено изискването, предвидено в разпоредбата на чл. 87, ал. 3 от ППЗИНЗС. Следва изрично да се отбележи, че иззетата вещь, за която Р. твърди, че е негова собственост, е четец за micro SD K., а не адаптер K.. Приложените от жалбоподателя решения на СРС са неотнорми към настоящия случай, доколкото заповедта за утвърждаване на Списъка е от 2022 г., а решенията на СРС са от 2016 г. и касаят адаптери, докато процесната вещь, предмет на оспорената заповед, е четец за micro SD карта. Твърдението на жалбоподателя, че му е отнета собствеността върху U. адаптер представлява защитна теза, която остава неподкрепена от събраните по делото доказателства. Видно от заповедта адаптерите са изброени като - 1 бр. адаптер „X.“ и 1 бр. Адаптер „S.“.

Както вече бе споменато по-горе от доказателствата по делото се установява, че иззетата вещь не е адаптер, а четец за micro SD K., която има качеството на предмет, държането на който не е разрешено по смисъла на чл. 122, ал. 2 ЗИНЗС. В този смисъл настоящият състав намира, че административният орган е действал законосъобразно при отнемането му заедно с другите посочени в заповедта вещи в полза на Фонд „Затворническо дело“.

Дори и да се приеме, че притежанието на четец за микро SD е допустимо съгласно Списъка, по делото не са представени достатъчно доказателства за закупуването му по реда на чл. 87, ал. 3 от ППЗИНЗС.

По отношение на: 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „X.“, 1 бр. адаптер „S.“, същите фигурират в Списъка, но по отношение на тях никой не е представил надлежни доказателства за собственост. Следователно горните вещи, чиято собственост не е установена по надлежния ред правилно са иззети в полза на Фонд „Затворно дело“.

Не се спори между страните, а и не се твърди от жалбоподателя да е собственик на намерените при извършения обиск и претърсване вещи: 7 бр. четци за SD(с изключение на 1 бр. четец за micro SD K.); 5 бр. платки с оперативна памет; 1 бр. хард диск „H.“, 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „X.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал и 1 бр. Адаптер „S.“. При това положение правилно тези вещи са иззети в полза на Фонд „Затворно дело“.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства, съдът приема за установена и доказана описаната в заповедта фактическа обстановка и съответно, че са налице фактическите предпоставки на чл. 122, ал. 2 от ЗИНЗС.

С оглед на изложените съображения съдът приема, че обжалваната заповед, като издадена от компетентен орган и в изискуемата форма, постановена в съответствие и при правилно приложение на материалния закон, при спазване на административно-производствените правила и съобразяване с целта на закона, е правилна и законосъобразна. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиранъ, Съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪЖДАВА Заповед № 442/22.07.2025 г. на Началника на Затвора С., с която на основание чл. 122, ал. 2 ЗИНЗС, са отнети в полза на Фонд „Затворно дело“ намерени вещи, невключени в утвърдения от Министъра на правосъдието списък, а именно: 7 бр. четци за SD, 5 бр. платки с оперативна памет, 1 бр. хард диск „H.“, 1 бр. телевизионен приемник, 1 бр. адаптер „X.“, 3 бр. компютърни кабели, 1 бр. усилвател за сигнал, 1 бр. адаптер „S.“.

Решението подлежи на касационно оспорване по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс пред тричленен състав на Административен съд – София град.

СЪДИЯ: